

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214221088
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4214221088.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka v právnej veci žalobcu: J. R. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., M. XXXX/XX, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman BLAŽEK, s. r. o., so sídlom Komárno, Pohraničná 4, IČO: 36 721 123, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Roman Blažek, proti žalovanému: Mesto Komárno, so sídlom Komárno, Námestie gen. Klapku 1, IČO: 00 306 525, zastúpený Advokátskou kanceláriou AKAK s. r. o., so sídlom Bratislava - Ružinov, Slowackého 56, IČO: 47 236 230, o zaplatenie 11 568,94 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 3. októbra 2017, č. k. 9C/42/2014-101, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie podľa § 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením zo dňa 03. 10. 2017, č. k. 9C/42/2014-101, zastavil konanie a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Ďalším výrokom vrátil žalobcovi zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu sumu 687,06 eura (slovom: šesťstoosemdesiat sedem eur a šesť eurocentov) cestou Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Banská Bystrica, Partizánska cesta 9, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP, § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

3. V odôvodnení uznesenia poukázal na to, že žalobca dňa 25. 11. 2014 podal na Okresný súd Komárno žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11 568,94 eura spolu s príslušenstvom. Súd uznesením č. k. 9C/42/2014-13 zo dňa 19. 01. 2015 prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8C/55/2012. Následne uznesením č. k. 9C/42/2014-37 zo dňa 7. 10. 2015 súd konanie prerušil do skončenia dovolacieho konania vo veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8C/55/2012. Žalobca dňa 22. 09. 2017 doručil súdu späťvzatie žaloby, žiadal konanie zastaviť a vrátiť súdny poplatok. Vzhľadom k tomu, že žalobca zoberal svoju žalobu späť v celom rozsahu, a to skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súd rozhodol tak, ako uviedol v prvej výrokovej vete uznesenia.

4. Vzhľadom k tomu, že žalobca zoberal žalobu späť v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu, zaviniel zastavenie konania. Súd preto rozhodol tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

5. Keďže žalobca zaplatil súdny poplatok v sume 694 eur a žalobu zobral späť v celom rozsahu pred prvým pojednávaním vo veci, súd prvej inštancie rozhodol o vrátení súdneho poplatku žalobcovi vo výške 687,06 eura, teda zaplatený súdny poplatok krátený o 1 % (6,94 eura) tak, ako uviedol v tretej výrokovej vete uznesenia.

6. Proti tomuto uzneseniu v časti náhrady trov konania podal odvolanie žalobca, žiadajúc odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Namietal, že súd odôvodnil svoje rozhodnutie ustanoveniami § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca má za preukázané, že súd prvej inštancie nemal priznať žalovanému trovy konania s poukazom na § 251 CSP, pretože z obsahu súdneho spisu nevyplývajú žiadne odôvodnené a ani účelne vynaložené výdavky. Teoreticky možno hovoriť o trovách právneho zastupovania žalovaného. Vzhľadom k tomu, že konanie bolo po celý čas jeho trvania prerušené, nejde o odôvodnené a ani účelne vynaložené výdavky.

7. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, uvádzajúc, že sa s dôvodmi uvedenými žalobcom v odvolaní nestotožňuje a má za preukázané, že prvoinštančný súd napadnutým uznesením rozhodol správne, keď žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovanému v rozsahu 100 %. Poukázal na to, že jediným prípadom, kedy Civilný sporový poriadok umožňuje súdu nepriznať náhradu trov konania, je aplikácia ustanovenia § 257 CSP. Aplikácia § 257 CSP predstavuje odklon od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie, v zmysle ktorého súd, a to výnimočne a z dôvodov hodných osobitého zreteľa neprizná strane, ktoré mala úspech vo veci náhradu trov konania. Dodal, že len samotná existencia dôvodov hodných osobitého zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP nepostačuje, ale je potrebné zároveň dôvodiť výnimočnosť, ktorá predstavuje druhú z kumulatívnych podmienok. V predmetnej veci nevzhladol existenciu dôvodov hodných osobitého zreteľa a nie je daná ani tvrdená výnimočnosť prípadu, pre ktorú by súd nemal žalovanému priznať náhradu trov konania. Zdôraznil, že v predmetnom prípade neprichádza do úvahy ani odklon zo sociálnych dôvodov, pretože žalobca v tomto smere nijako uvedené nenaznačil a v konečnom dôsledku sa v tomto smere ani nevedlo dokazovanie, a to ani vo vzťahu k žalobcovi, a ani vo vzťahu k žalovanému.

8. Poukajúc na uvedené skutočnosti nie sú splnené zákonné podmienky pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému, a teda prvoinštančný súd rozhodol správne, keď žalovanému priznal ich náhradu. Zdôraznil, že žalobca (dominus litis) je tou stranou v konaní, ktorá má prevenčnú povinnosť, spočívajúcu v bdlosti a v zväžení možných prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, a v konečnom dôsledku rozhodnutiu sa podať žalobu, čo je elementárny dispozičný úkon civilného konania. Inak povedané, je na žalobcovi, ktorý musí zvážiť všetky za a všetky proti, a v konečnom dôsledku konať na vlastné nebezpečenstvo, a byť si vedomý procesnej sankcie, obsiahnutej v inštitúte trovy konania, resp. nároku na ich náhradu. Predmetný spor vzišiel z iniciatívy žalobcu, ktorý skôr ako podal žalobu, mal možnosť zvážiť všetky okolnosti vrátane zodpovednosti za výsledok, pre prípad neúspechu, nehovoriac o tom, že žalobca bol v tomto spore zastúpený advokátom.

9. Moderný civilný proces kladie zvýšené nároky na strany sporu, a to nie len počas jeho konania, ale najmä v jeho prípravnej fáze, t. j. pred podaním žaloby, kedy ľahkomyselnosť žalobcu je dôvodom na jeho postih, nielen samotným zamietnutím žaloby, ale i vo forme procesnej sankcie, v podobe zaviazania ho na náhradu trov konania. Navyše žalobca proti žalovanému opakovane podáva nedôvodné žaloby. Prvé konanie iniciované žalobcom voči žalovanému bolo vedené Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 8C/55/2012; v uvedenom konaní súd rozsudkom zo dňa 08. 09. 2014, č. k. 8C/55/2012-153 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21. 10. 2014, č. k. 8C/55/2012-159 v celom rozsahu zamietol žalobu žalobcu voči žalovanému vo veci samej a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovanému. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. 05. 2015 sp. zn. 6Co/730/2014; dovolanie podané žalobcom proti rozsudku odvolacieho súdu bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. 08. 2017, č. k. 1Cdo/171/2016 odmietnuté. Následne podal žalobca voči žalovanému žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie (vedené Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 9C/42/2014). Predmetné konanie súd zastavil, a to na základe späťvzatia žaloby žalobcom. V oboch uvedených konaniach ide pritom o obdobné právne veci s totožnými stranami sporu i predmetom sporu s tým rozdielom, že žalobca sa voči žalovanému domáhal náhrady škody za odlišné obdobia. Tretíkrát sa žalobca voči žalovanému opätovne domáha úhrady sumy 11 568,94 eura (sumy zhodnej so sumou žalovanou v tomto konaní) na základe listu zo dňa 03. 11. 2017, a to z rovnakého právneho dôvodu, tento krát však za obdobie od 16. 03. 2016 do 16. 03. 2017. Ako vyplýva

z uvedeného listu, v prípade, ak žalovaný požadovanú sumu žalobcovi v primeranej lehote nezaplatí, žalobca vec postúpi súdu. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca opakovane podáva voči žalovanému tendenčné, šikanózne a nedôvodné žaloby, pričom práve preventívna funkcia náhrady trov konania má podobným konaniam zabrániť.

10. S ohľadom na podanú žalobu a s ohľadom na svoj charakter musel žalovaný (žalovaný je mestom, ktoré je v zmysle zákona povinné viesť evidenciu sporov) vyčleniť zo svojho rozpočtu finančné prostriedky vo výške žalovanej sumy pre prípad úspechu žalobcu v spore. Žalobca však napriek uvedenému podáva proti žalovanému nedôvodné žaloby, a práve preto je dôvodné, aby súd žalobcu zaviazal na náhradu trov konania. Práve náhrada trov konania v predmetnom prípade môže na žalobcu pôsobiť preventívne aj do budúcnosti tak, aby proti žalovanému nepodával nedôvodné žaloby, a tak plniť i svoju prevenčnú funkciu.

11. V súvislosti s namietanou neúčelnosťou úkonov právnej služby žalovaný poznamenal, že v predmetnom konaní bol žalovaný činný, aktívne využíval prostriedky procesnej obrany. Po doručení žaloby žalovaný analyzoval jej dôvodnosť, za účelom bránenia svojho práva si zvolil právneho zástupcu. Po odpadnutí dôvodu, pre ktoré bolo predmetné konanie prerušené, právny zástupca žalovaného v záujme rýchlosti a hospodárnosti konania podal návrh na pokračovanie v konaní, a to najmä z dôvodu, aby bolo predmetné konanie právoplatne ukončené, žalovaným vyradené z evidencie pasívnych sporov, tak aby žalovaný mohol zmenšiť finančnú rezervu a túto použiť na iné, najmä verejnoprospešné záujmy. Ak žalobca poukazuje na nedôvodnosť, resp. neúčelnosť vynaložených výdavkov žalovaného, v tejto súvislosti poukázal na to, že po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, bude o výške trov konania rozhodovať súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, v ktorom zároveň uvedie, ktoré zo žalovaným vyčíslených úkonov, resp. výdavkov považuje za dôvodné a účelne vynaložené. Súd teda žalobcovi uloží povinnosť zaplatiť žalovanému len za také úkony, ktoré bude súd považovať za dôvodné a účelne vynaložené. Samotná dôvodnosť a účelnosť výdavkov bude posudzovaná až následne, po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, prípadná nedôvodnosť, resp. neúčelnosť niektorých výdavkov však nie je dôvodom na zmenu napadnutého rozhodnutia tak, ako to navrhol žalobca v odvolaní, t. j. nie dôvodom na vydanie rozhodnutia, ktorým súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva. Aj napriek tomu, že predmetné konanie bolo istý čas prerušené, žalovanému v súvislosti s bránením svojho práva voči žalobcovi vznikli trovy konania, a to minimálne trovy konania za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, resp. prípadne aj ďalšie, ktoré budú vyčíslené po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

12. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o trovách konania, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že žalobca sa žalobou doručitou súdu prvej inštancie dňa 25. 11. 2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11 568,94 eura spolu s príslušenstvom. Súd uznesením č. k. 9C/42/2014-13 zo dňa 19. 01. 2015 prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8C/55/2012. Následne uznesením č. k. 9C/42/2014-37 zo dňa 07. 10. 2015 konanie prerušil do skončenia dovolacieho konania vo veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8C/55/2012. V konaní vedenom pod sp. zn. 8C/55/2012 rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 08. 09. 2014, č. k. 8C/55/2012-153 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21. 10. 2014, č. k. 8C/55/2012-159 tak, že zamietol žalobu žalobcu a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 2 568,18 eura, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolania, o ktorom odvolací súd rozhodol rozsudkom zo dňa 27. 05. 2015, č. k. 6Co/730/2014-192, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 334,28 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 16. 08. 2017, č. k. 1 Cdo 171/2016 odmietol. Žalobca dňa 22. 09. 2017 doručil súdu späťvzatie žaloby, žiadal konanie zastaviť a vrátiť súdny poplatok. O späťvzati žaloby súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením tak, že konanie

zastavil a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Ďalším výrokom vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 687,06 eur cestou Slovenskej pošty a. s.

14. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

15. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 137 OSP v znení platnom a účinnom do 30. 06. 2016, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v znení platnom a účinnom do 30. 06. 2016, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP v znení platnom a účinnom do 30. 06. 2016, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 251 CSP v znení platnom a účinnom od 01. 07. 2016, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 256 ods. 1 CSP v znení platnom a účinnom od 01. 07. 2016, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní, ktorými namietal priznanie náhrady trov konania žalovanému, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

17. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchýliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

18. Zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane náhradu tých trov konania, ktoré účelne vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP (porovnaj napr. II. ÚS 31/04). Pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 255 CSP v spojitosti s § 251 CSP platí, že sa hradia len preukázané,

odôvodnené a účelne vynaložené výdavky a že sa právo na náhradu trov konania riadi mierou procesného úspechu.

19. V sporových konaniach sa teda ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezabavuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. V rámci trov úspešnej strany môžu byť priznané aj súdne poplatky zaplatené úspešnou stranou, ktoré je jej povinná neúspešná strana nahradiť. Len v prípade, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP).

20. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t. j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. júna 2011, sp. zn. 8 Sžo 215/2010).

21. Ak mala teda strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov buď pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Ak je pomer úspechu obidvoch strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

22. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil a následne vecne správne rozhodol, keď dospel k záveru, že žalobca zavinil zastavenie konania, keď vzal žalobu späť skôr, ako sa začalo predbežné prejednanie sporu. Odvolací súd teda nezhliadol dôvodnosť námietok žalobcu, ktoré by odôvodňovali procesný postup v zmysle § 388 CSP tak, ako to navrhoval žalobca v podanom odvolaní.

23. Odvolací súd však poznamenáva, že ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza z § 146 ods. 2 OSP. Ak teda dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca. Ak dôvodom späťvzatia žaloby je oprávnené uplatnená námietka premičania vznesená žalovaným, z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinil žalobca a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalovanému (R 11/1998).

24. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k rovnakému záveru, ako súd prvej inštancie s tým, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď o trovách konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP, a teda že náhradu trov konania priznal strane, ktorá nezavinila zastavenie konania, teda žalovanému. Odvolací súd posudzujúc dôvodnosť podaného odvolania pri preskúmaní veci postupoval v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, a to konkrétne § 256 ods. 1, keďže zistil, že boli splnené zákonné podmienky na to, aby súd uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalovaného žalobcovi. Žalobca vzal žalobu späť bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Späťvzatie žaloby takýmto spôsobom, teda bez odôvodnenia bolo výlučne na rozhodnutí žalobcu, preto musí v zmysle právnej úpravy niesť aj následky takéhoto svojho konania vo forme povinnosti nahradiť trovy konania protistrane, keďže zapríčinil zastavenie konania.

25. Poukazujúc na uvedené skutočnosti bolo teda zavinenie na strane žalobcu, ktorá a nie na strane žalovaného, ktorý by po podaní žaloby na súd prvej inštancie dobrovoľne plnil to, čoho sa žalobca domáhal. Žalobca sa bez uvedenia dôvodu rozhodol, že netrvá na podanej žalobe, ktorú vzal späť v celom rozsahu.

26. Odvolací súd teda dospejúc k záveru, že žalobca zavinil zastavenie konania keď v priebehu konania vzal žalobu späť v celom rozsahu bez uvedenia dôvodu, ktoré nespôsobil svojim správaním sa žalovaný, mu teda súd prvej inštancie dôvodne uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania, ktoré mu doposiaľ v konaní vznikli. Odvolací súd má rovnako ako súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný má právo na náhradu trov zastaveného konania, keďže bolo zistené zavinenie na strane žalobcu.

27. V súvislosti s namietanou neúčelnosťou uplatnených trov konania odvolací súd poznamenáva, že preskúmanie účelnosti jednotlivých trov žalovaného, ktoré si uplatnil, bude predmetom súdneho prieskumu v ďalšom konaní, v ktorom bude súd obsadený súdnym úradníkom rozhodovať o samotnej výške trov konania, ktoré v konečnom dôsledku žalovanému prizná.

28. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje vecnú správnosť uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania, v dôsledku čoho postupoval procesným postupom v zmysle § 387 ods. 1 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s CSP § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalovanému priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).